

[Anden næstformand]

Ønsker nogen at optage dette lovforslag? (Ophold). Da det ikke er tilfældet, er lovforslaget bortfaldet.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Spørgsmål til ministre:

Spm. nr. S 840

1) Til udenrigsministeren af:

Pia Kjærsgaard (FP):

»Indbefatter Venstres formands udtalelser om besparelser på 300.000 offentligt ansatte og så personer, der er ansat inden for udenrigsministerens område, eller er udenrigsministeren bekendt med, inden for hvilke områder Venstres formand ønsker besparelser på offentligt personale?«

Pia Kjærsgaard (FP):

Det har vist sig, at Venstres formand, en hr. Uffe Ellemann-Jensen, har udtalt, at der nemt kan spares 300.000 personer i den offentlige sektor.

I den anledning har jeg fundet det interessant at undersøge, om udenrigsministeren mener det samme som Venstres formand, idet det så måtte kunne forventes, at udenrigsministeren også ville sætte ind med besparelser inden for sit eget område, ikke bare spare på budgetterne, men også skære i antallet af personer med tilknytning til udenrigsministerens ressort. Men måske er udenrigsministeren slet ikke enig med Venstres formand, der måske blot er kommet med noget af det sædvanlige uforpligtende politiske gas, som Venstre er ved at gøre sig kendt på.

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Jeg vil gerne besvare spørgsmålet ud fra den antagelse, at fru Pia Kjærsgaard ønsker at diskutere det seriøst, og at det, vi skal opleve, ikke skal være politisk tant og fjas, som hr. Poulsgaard forsøgte at gøre det til i sidste spørgetid. Når jeg hører fru Pia Kjærsgaard, kan det godt være, at jeg er lidt for optimistisk, men jeg vil altså gerne behandle det seriøst.

Det er min opfattelse, at den offentlige sektor i Danmark er for stor i forhold til den private sektor. Og det er der jo ganske meget der tyder

på er rigtigt, når vi nu ser på det store under-skud, vi har på betalingsbalancen. For det er selvfølgelig noget, der har forbindelse til den helt grundlæggende ubalance, vi har i vores samfund i den måde, vi anvender ressourcerne på, hvor der efterhånden bruges for mange i den offentlige sektor og tilsvarende bliver for få tilovers til den private sektor, der skal betale for, at vi kan få bedre balance over for udlandet.

Hvor meget den offentlige sektor er for stor i forhold til den private sektor, kan det være svært at sætte tal på. Jeg blev stillet over for det spørgsmål i en tv-udsendelse, om man kan sige, at det drejer sig om at flytte 300.000 mennesker fra den offentlige sektor til den private, og til det sagde jeg: Ja, det kan man for mig gerne gøre.

Lad os bare diskutere tallet 300.000, for det er nemlig ikke helt ligegyldigt; det hænger sammen med størrelsesforholdet imellem offentlig og privat sektors beskæftigelse i dag og på det tidspunkt for ca. 15 år siden, da vi fik perspektivplanerne. Dengang var der nogenlunde præcist beskæftiget 300.000 mennesker mindre i den offentlige sektor, end der er i dag, og det var dengang, vi fik advarslerne fra perspektivplanerne om, hvor skævt det kunne gå med hele vores samfundsøkonomi, hvis vi fortsatte med en meget kraftig vækst i den offentlige sektor. Disse advarsler lyttede vi og indrettede vi os beklageligvis ikke i tilstrækkelig grad efter. Derfor er vi i dag i den situation, vi er i.

Det er altså min grundlæggende opfattelse, at den offentlige sektor er for stor, og at vi bør stræbe efter, at den private sektor kommer til at fylde mere i vores økonomi.

Det er for mig at se den væsentlige diskussion, hvor jeg egentlig tror fru Pia Kjærsgaard er ganske enig med mig. Men hvis man så som hr. Poulsgaard nærmest vil have navn og personnummer på, hvem der skal fyres i den offentlige sektor, bliver det politisk pop, og så ødelægger vi det, som endelig er en væsentlig diskussion om, hvordan vi bør indrette vores samfund.

Pia Kjærsgaard (FP):

Jeg skal nok lade være med at øve politisk vold over for udenrigsministeren, men jeg vil godt have noget mere konkret at vide, og derfor stiller jeg hermed det spørgsmål til udenrigsmini-